

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **S. B.**, státní příslušnost Republika Uzbekistán, bytem ...
zastoupený advokátem Mgr. Matějem Šedivým, sídlem Václavské
náměstí 21, Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlím nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2018, č. j. MV-44468-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2018, č. j. MV-44468-4/SO-2018 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a

potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 3. 2018, č. j. OAM-27632-13/DP-2017. Tímto prvoinstančním rozhodnutím bylo podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (dále jen „ČR“) za účelem studia.

II.

Žaloba

2. Žalobce v úvodu žaloby shrnul průběh správního řízení a dále namítal, že jeho odvolací argumentace byla opřena o konkrétní důkazy v podobě doložených studijních výsledků a hodnocení jeho učitelem Ing. K., protože bylo porušením ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, pokud se žalovaná s těmito důkazy nijak nevypořádala a opomenula je v rubrice vlastního posouzení a hodnocení důkazů, byť i jí zmíněné ustanovení zákona ukládá povinnost vypořádat se s doloženými důkazy. Dokládané důkazy nebyly v řízení „do počtu“, neboť byly těžištěm žalobcovy argumentace, který připouštěl, že si opomněl vyzvednout pobytovou kartu, avšak stavěl na „polehčujících okolnostech“ v podobě vzorného plnění účelu pobytu a poukazoval na důsledky, které mu přinese setrvávání na negativním rozhodnutí správního orgánu.
3. Z ustanovení § 4 odst. 1 správního řádu vyplývá povinnost správního orgánu vycházet účastníkům řízení vstříc (lze-li to po něm spravedlivě požadovat). Žadatel se domnívá, že ačkoliv zjevně pochybil v plnění povinnosti dle § 44a odst. 14 zákona o pobytu cizinců, tak lze tento nedostatek „vykompenzovat“ individuálními okolnostmi jeho případu, tj. především tím, že vzorně plní účel pobytu a je mladým cizincem, studentem, kterému lze prominout drobné pochybení, neboť opačný postup vede k ukončení pobytu, a tím pádem i studia, a zmaření celé investice vynaložené do vysokoškolského studia. Podstatné je však to, že vyzváním žadatele k sejmutí biometrických údajů bylo deklarováno, že žalobce splnil podmínky pro vydání požadovaného pobytového oprávnění, přičemž převzetí pobytové karty je toliko technický úkon, jehož význam je správním orgánem přeceňován, zvláště za situace, kdy žadatel (minimálně v odvolacím řízení) projevuje vůli si kartu vyzvednout a napravit tak dosavadní pochybení.
4. Sekundárně žalobce namítal, že napadené rozhodnutí porušuje § 3 správního řádu. Ustanovení § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců vychází z povinnosti dle § 44a odst. 14 téhož zákona. Předmětné ustanovení je však formulováno způsobem, dle kterého se nevyžaduje, aby cizinec v uvedené lhůtě převzal pobytovou kartu, nýbrž to, aby se dostavil k převzetí, protože žalobce doložil pořadový lístek z vyvolávacího systému správního orgánu potvrzující, že měl snahu pobytovou kartu vyzvednout, byť se zpožděním.
5. S ohledem na veškeré shora uvedené skutečnosti žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvoinstanční zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení s tím, že nežádal náhradu nákladů řízení pro případ úspěch ve věci.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě navrhla zamítnutí žaloby a setrvala na argumentaci obsažené v napadeném rozhodnutí. Uvedla, že v rámci odvolacího správního

řízení přezkoumávala soulad prvoinstančního rozhodnutí i předcházejícího řízení s právními předpisy a neshledala žádné pochybení, jehož následkem by byla nezákonnost prvoinstančního rozhodnutí. Správní orgán I. stupně při posuzování žalobcovy žádosti vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci a z informací obsažených v informačním systému cizinců, i poté, co dospěl k závěru, že žalobce splňuje podmínky stanovené zákonem, a dne 30. 8. 2017 rozhodl, že povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia bude při splnění dalších podmínek žalobci uděleno, byl povinen zkoumat i tyto další podmínky stanovené dotčenými právními předpisy (tj. mimo jiné i podmínku vyplývající z § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců), a v případě, že tyto nejsou splněny, postupovat v souladu s příslušným zákonem.

7. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná mj. uvedla, že prvoinstanční rozhodnutí obsahuje řádné odůvodnění, zahrnující též úvahy, které správní orgán I. stupně vedly k subsumpci zjištěného skutkového stavu pod § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a proto žalovaná nemohla přisvědčit námitce, že napadené rozhodnutí bylo nedostatečně odůvodněné. V § 169r odst. 1 písm. a) zákona zákonodárce jasně stanovil, že pokud si cizinec ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 13 téhož zákona nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, příp. pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody nezávislé na jeho vůli, bude řízení o jeho žádosti zastaveno. Správní orgán nemá možnost jakéhokoli jiného správního uvážení, neboť by jednal v rozporu s § 2 odst. 2 správního řádu. Správní orgán I. stupně jednal v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů a umožnil žalobci realizovat jeho procesní práva. Nastalá situace je tak důsledkem malé aktivity ze strany žalobce. V takovém případě však nelze dospět k závěru, že postup správního orgánu I. stupně nebo žalované byl nesprávný či nezákonný. Správní orgán posuzuje každý případ individuálně, a proto nelze jednotlivá rozhodnutí správního orgánu zobecňovat.
8. Žalobce se ve stanovené lhůtě ani do vydání usnesení o zastavení řízení nedostavil k převzetí průkazu o povolení k pobytu a zároveň do dne vydání usnesení vůbec nesdělil, příp. listinnými důkazy nedoložil důvod skutečně na jeho vůli nezávislý, který mu bránil v dostavení se za účelem převzetí průkazu o povolení k pobytu. Vzhledem k tomu, že tomu tak nebylo, správní orgán I. stupně v souladu se zákonem konstatoval, že došlo k naplnění důvodu uvedeného v § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, pro který je správní orgán povinen bez dalšího řízení o žádosti zastavit.
9. Správní orgán I. stupně předal žalobci dne 19. 12. 2017, kdy se žalobce dostavil ke správnímu orgánu za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu obsahujícího nosič dat s biometrickými údaji, výzvu k dostavení na dané pracoviště k převzetí tohoto průkazu se stanovením konkrétního termínu, tj. 5. 2. 2018. Současně informoval žalobce o důsledcích nedostavení se ke správnímu orgánu za tímto účelem ve stanovené lhůtě, resp. ve lhůtě do 60 dnů ode dne, kdy byly pořízeny biometrické údaje žalobce, a rovněž o tom, že je třeba neprodleně uvědomit správní orgán o závažných důvodech bránících mu dostavit se a nutnosti tyto okolnosti řádně prokázat. Žalobce se nedostavil ve stanovený den, ani ve stanovené lhůtě 60 dnů ode dne, kdy byly pořízeny biometrické údaje, ale ani se neomluvil a nedoložil důvod. Žalobce tudíž správnímu orgánu I. stupně neposkytl jinou možnost než řízení zastavit.
10. Důkazy předložené žalobcem (studijní výsledky a hodnocení učitele) dle žalované nijak neprokazovaly závažný důvod na vůli žalobce nezávislý, který by mu bránil v dostavení se za účelem převzetí průkazu o povolení k pobytu. Důvod uvedený žalobcem nelze

subsumovat pod relevantní důvod k nepřevzetí průkazu o povolení k pobytu, neboť nedbalost žalobce není objektivní překážkou bránící převzetí průkazu o povolení k pobytu.

11. Žalovaná daná tvrzení zhodnotila a v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že neshledala existenci důvodu bránícího v dostavení se ke správnímu orgánu I. stupně k převzetí průkazu o povolení k pobytu. Ustanovení § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nedává prostor pro zkoumání přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života účastníka řízení, prvoinstanční rozhodnutí je procesní povahy a v těchto případech, kdy správní orgán I. stupně nerozhoduje o meritu věci, není oprávněn posuzovat přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života účastníka řízení (srov. § 2 odst. 2 správního řádu). Nelze tedy souhlasit s tvrzením, že se žalovaná nevypořádala se všemi odvolacími námitkami a aspekty případu.
12. Žalovaná konečně konstatovala, že musela vycházet ze spisového materiálu, kdy žalobcem v žalobě zmiňovaný pořadový lístek není součástí spisového materiálu. Účastník řízení musí být aktivní v předkládání a navrhování podkladů, které mohou odůvodnit vyhovění žádosti. K tomu žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, sp. zn. 9 Azs 12/2015.

IV.

Posouzení věci soudem

13. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
14. Soud ve věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce i žalovaná s tím souhlasili.

V.

Rozhodnutí soudu

15. Žaloba není důvodná.
16. Pokud se jedná o námitku opírající se o tvrzení, že žalovaná pochybila, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nereagovala na žalobcem předložený výpis jeho studijních výsledků, pak tato námitka není důvodná. Je třeba si uvědomit, že správní orgány rozhodly o zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle něhož *„usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 13 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 14 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody na jeho vůli nezávislé.“* Z hypotézy právě citované právní normy je jasné patrné, že aby mohlo dojít ke zpochybnění závěru prvoinstančního orgánu o důvodnosti zastavení řízení, musel by žalobce svými důkazními návrhy zpochybňovat otázku (ne)převzetí dokladu, případně důkazními návrhy prokazovat existenci skutečností mu objektivně bránících si doklady převzít. Výpis studijních výsledků neprokazuje ani jednu z výše vymezených alternativ, z hlediska citované normy je naprosto irrelevantní, proto žalovaná nepochybila, když na tento důkazní návrh nereagovala, neboť případná

reakce na daný důkaz není způsobilá ničeho změnit na výsledném rozhodnutí.

17. Nelze přistoupit na názor, že lpění na dodržování zákonem stanovených podmínek je přepjatým formalismem či, že by správní orgány měly přihlížet při svém rozhodování k jiným než nezákonným kritériím, jež žalobce zmiňuje v žalobě. Pak by se zákon stal pouze jakýmsi doporučujícím textem, jehož se někdy přidržel lze a jindy ne, což by ve svém důsledku vedlo k demontáži právního státu. Tam, kde je zákonný text naprosto zřejmý (a to v žalobcově případě je) nemůže být formalismem, natož přepjatým, pokud správní orgán vyžaduje, aby byl (zákon) dodržován. Žalobce se ve lhůtě k prvoinstančnímu orgánu nedostavil a průkaz o povolení k dlouhodobému pobytu nepřevzal, nesplnil tak jednoduchý požadavek zákona o pobytu cizinců. Byla to tedy žalobce, kdo svým nekonáním nedal Ministerstvu jinou možnost než řízení o žádosti zastavit.
18. Důvodným není možné shledat ani poslední tvrzení žalobce, neboť sám žalobce v něm konstatuje, že se v zákonem stanovené lhůtě k prvoinstančnímu orgánu k převzetí pobytové karty nedostavil.
19. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

20. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VI.

Náklady řízení

21. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly, ani nepožadovala jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 20. 6. 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu